

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/3172

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ด. แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

13 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์นันทิกา เข้มสรวล

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอวิจัยวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางพุดสุข บุญก่อเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.สมคิด บุญเรือง ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/3173

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

13 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อุปสังฆราช ดร.วีระ พงษ์รักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงขอวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางพุดสุข บุญก่อเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.สมคิด บุญเรือง ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/3174

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

13 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เรียม ศรีทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำร้องขอวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางพุดสุข บุญก่อเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.สมคิด บุญเรือง ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/3139

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ด. แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

17 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางละมุง
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางพุดสุข บุญก่อเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของ
การใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.สมคิด บุญเรือง ประธาน
กรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 20 – 24 ธันวาคม
2547 (ติดต่อผู้วิจัย โทร. 0-6895-5367)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/3183

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต. แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

22 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
 เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุข
 สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางพุดสุข บุญก่อเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของ
 การใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนัก
 เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.สมคิด บุญเรือง ประธาน
 กรรมการ มีความประสงค์ขออำนาจความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 4 มกราคม 2548
 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2548 (ติดต่อผู้วิจัยโทร. 0-6895-5367)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. นันทิกา เข้มสรวล	รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตทับแก้ว
2. อุปสังฆราช ดร.วีระ ผังรักษ์	ประจำศูนย์สังฆมณฑล จันทบุรี
3. ดร.เรียม ศรีทอง	รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบสอบถาม

งานวิจัย เรื่องผลของการใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดให้นักเรียนตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียน เนื่องจากแบบสอบถามนี้ไม่ใช่แบบทดสอบ จึงไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด
2. กรุณาตอบสอบถามให้ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนและตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่จะสามารถนำไปใช้วิเคราะห์ในการทำงานวิจัยให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางวิชาการ และแบบสอบถามนี้จะไม่นำไปเปิดเผย

นางพุดสุข บุญก่อเกื้อ

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง

แบบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการควบคุมสถานการณ์ มีจำนวน 10 ข้อ
2. ด้านการพยายามแก้ไขปัญหามีจำนวน 10 ข้อ
3. ด้านการมองโลกในแง่ดี มีจำนวน 10 ข้อ
4. ด้านการอดทน มีจำนวน 10 ข้อ

ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางด้านขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความคิดเห็นหรือพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด

น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของตนเอง

น้อย หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นว่าข้อความนั้นมีบางส่วนตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของตนเอง

ปานกลาง หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของตนเองปานกลาง

มาก หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นว่าข้อความนั้นส่วนมากตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของตนเอง

มากที่สุด หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของตนเองมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. นักเรียนรู้สึกโกรธเมื่อถูกเพื่อนตะโกนด่า		/			
00. นักเรียนรู้สึกน้อยใจเมื่อเพื่อนไม่คุยด้วย					/

หมายเหตุ 0. หมายความว่า แสดงว่านักเรียนรู้สึกโกรธมาก เมื่อถูกเพื่อนตะโกนด่าแต่มีบางครั้งไม่รู้สึกโกรธ

00. หมายความว่า แสดงว่านักเรียนไม่เคยรู้สึกน้อยใจเลย เมื่อเพื่อนไม่พูดคุยด้วยหรืออาจน้อยใจบ้าง 1 ครั้งในชีวิต

แบบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่เป็นเหตุการณ์ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าถ้านักเรียนได้พบเจอกับสถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคมากน้อยในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งตามระดับพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อ	ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>ด้านการควบคุมสถานการณ์</u> เมื่อเพื่อนไม่ชวนไปงานวันเกิด นักเรียนสามารถระงับความผิดหวังและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเหมือนเดิม					
2	เมื่อเพื่อนสนิทของนักเรียนรู้สึกเศร้า มีปัญหา นักเรียนมักเป็นคนที่จะช่วยเพื่อนแก้ปัญหา					
3	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเรื่องการใช้จ่าย นักเรียนจะใช้จ่ายอย่างประหยัด และหาวิธีหารายได้พิเศษเพิ่ม					
4	เมื่อนักเรียนไปไม่ทันรถที่จองไว้ นักเรียนสามารถหาวิธีการเดินทางโดยวิธีอื่นได้					
5	เมื่อนักเรียนได้รับคัดเลือกให้ทำงานในตำแหน่งสำคัญ นักเรียนจะสามารถควบคุมการทำงานของตนได้					
6	เมื่อนักเรียนทำงานผิดพลาด ล้มเหลว นักเรียนสามารถหาวิธีการแก้ไขได้ทันที					
7	เมื่อนักเรียนได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนนำเสนองานหน้าชั้นเรียน นักเรียนจะสามารถทำได้อย่างดี					
8	เมื่อรู้สึกว่าสุขภาพไม่ดี นักเรียนจะดูแลตัวเองมากขึ้น					
9	เมื่อเพื่อน ๆ ไม่ยอมให้นักเรียนทำงานกลุ่มด้วย นักเรียนสามารถควบคุมตนเองและทำงานต่อไปได้					
10	เมื่อนักเรียนไม่ได้เข้าร่วมงานสำคัญของโรงเรียน นักเรียนต้องหาวิธีเข้าร่วมงานให้ได้					

ข้อ	ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านการพยายามแก้ไขปัญหา เมื่อเพื่อนไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน นักเรียนสามารถหาวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้งานดำเนินต่อไปได้					
2	เมื่อนักเรียนถูกตัดค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่เพราะทำผิด นักเรียนคิดว่าเพราะท่านหวังดีและปรับตัวให้ดีขึ้น					
3	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน นักเรียนจะหาวิธีพูดคุยปรับความเข้าใจกับเพื่อนให้ได้					
4	เมื่อนักเรียนทำงานผิดพลาด ล้มเหลว นักเรียนสามารถแก้ไขได้					
5	เมื่อครูไม่ได้เสนอชื่อของนักเรียนในการร่วมงานของโรงเรียน นักเรียนจะหาข้อบกพร่องของตนเองและปรับปรุงตัวใหม่					
6	เมื่อเพื่อนของนักเรียนไม่มาตามที่นัดหมายว่าจะทำงานร่วมกัน นักเรียนสามารถระงับความไม่พอใจและดำเนินงานต่อไปได้					
7	เมื่อพบว่าสุขภาพของนักเรียนไม่ดีเลย นักเรียนจะดูแลตนเองและไปพบแพทย์ทันที					
8	เมื่อนักเรียนทำงานไม่ได้ตามที่ตนเองตั้งใจไว้ นักเรียนจะตั้งใจมากขึ้นจนกว่างานจะสำเร็จ					
9	เมื่อนักเรียนได้รับปฏิกิริยาต่อต้านจากเพื่อน นักเรียนสามารถรับได้ และแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น					
10	เมื่อนักเรียนไม่ได้รับการคัดเลือกให้ทำงานสำคัญ นักเรียนจะปรับตัวให้ดีขึ้น เพื่องานต่อไปจะได้รับเลือกบ้าง					

ข้อ	ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>ด้านการมองโลกในแง่ดี</u> เมื่อต้องย้ายไปเรียนที่ใหม่ นักเรียนคิดว่าสามารถหาเพื่อนใหม่ได้					
2	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานเพิ่มขึ้น นักเรียนคิดว่า เป็นโอกาสและสามารถทำให้เสร็จเรียบร้อยได้					
3	เมื่อนักเรียนไม่ได้รับมอบหมายให้ทำงานสำคัญ นักเรียนจะหาข้อบกพร่องของตนเอง และหาวิธีแก้ไข					
4	เมื่อนักเรียนถูกเพื่อนตำหนิ นักเรียนคิดว่าไม่เป็นไร ครั้งต่อไปจะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น					
5	เมื่อนักเรียนไม่ได้รับของขวัญในวันเกิด นักเรียนสามารถระงับความเสียใจและตั้งเป้าหมายว่าปีต่อไปคงจะได้					
6	เพื่อนไม่เคยโทรศัพท์มาหานักเรียนเลย นักเรียนคิดว่าเพื่อนคงมีธุระสำคัญ และพยายามโทรศัพท์หาเพื่อนมากขึ้น					
7	นักเรียนถูกตำหนิต่อหน้าคนอื่น ๆ นักเรียนคิดว่าอาจจะเป็นความเข้าใจผิดของผู้ตำหนิ และพร้อมอธิบายให้เข้าใจกันได้					
8	นักเรียนรู้สึกเป็นประสบการณ์ที่ดี ถ้าได้รับเลือกเป็นประธานนักเรียน แม้ว่าจะต้องทำงานหนักขึ้น					
9	นักเรียนคิดว่าอาจมีความคิดเห็นอื่นที่ดีกว่า เมื่อเพื่อนไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
10	เมื่อนักเรียนต้องแยกกับเพื่อนสนิท นักเรียนคิดว่าไม่เป็นไร ไม่นานคงได้เจอกันอีก					

ข้อ	ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>ด้านการอดทน</u> เมื่อนักเรียนได้รับคำตักเตือนจากผู้ใหญ่ นักเรียนจะรับฟังอย่างใส่ใจและจะสามารถปฏิบัติตามได้					
2	เมื่อได้รับมอบหมายงานเพิ่ม นักเรียนคิดว่าต้องใช้ความพยายามมากขึ้นในการทำงาน					
3	เมื่อนักเรียนต้องรอเพื่อนที่มาไม่ทันนัดหมาย นักเรียนคิดว่าเพื่อนคงมีธุระสำคัญและพยายามนัดหมายใหม่อีกครั้ง					
4	เมื่อนักเรียนติดธุระจำเป็นไม่สามารถไปร่วมงานของโรงเรียนได้ นักเรียนจะพยายามแจ้งครูและขอทำงานอย่างอื่นทดแทน					
5	เมื่อนักเรียนทำงานชิ้นสำคัญผิดพลาด นักเรียนจะใช้เวลาพยายามอย่างเต็มที่ในการแก้ไขข้อผิดพลาดจนสำเร็จ					
6	นักเรียนจะยืนเข้าแถวเพื่อซื้ออาหารกลางวันตามลำดับเพื่อความเป็นระเบียบ แม้ว่าแถวจะยาวมากก็ตาม					
7	ในการสอบสัมภาษณ์การเรียนต่อ เมื่อนักเรียนได้รับคำตำหนิ นักเรียนสามารถระงับความไม่พอใจและสงบต่อไปได้					
8	นักเรียนไม่เคยได้รับการยกย่องในการทำงานต่าง ๆ นักเรียนคิดว่าไม่เป็นไรและพยายามทำงานให้ดีขึ้นต่อไป					
9	ในขณะที่นักเรียนกำลังเดินทางมาโรงเรียน เกิดพายุฝนตกหนัก นักเรียนจะใช้เวลาอดทนและพยายามไปให้ถึงโรงเรียนให้ได้ แม้จะใช้เวลานานก็ตาม					
10	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายงานที่ยาก นักเรียนจะตั้งใจและใช้เวลาพยายามทำงานให้ดีที่สุด					

ภาคผนวก ค
โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว

โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศและสร้างความคุ้นเคย

สาระสำคัญ

การอยู่ร่วมกันของบุคคลอย่างราบรื่นย่อมอาศัยความรู้จักคุ้นเคย เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความคุ้นเคยเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการทำกิจกรรมกลุ่ม ที่จะช่วยให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น ตลอดจนการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และจะส่งผลให้การใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว มีผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างผู้วิจัย และระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน
2. เพื่อสร้างข้อตกลงร่วมกันในการร่วมกิจกรรม

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน โดยให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลม
2. ผู้วิจัยสร้างข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนแนะนำตัวทีละคน โดยเริ่มจากผู้วิจัย
3. ผู้วิจัยเสนอกิจกรรม “แนะนำตนเอง” ซึ่งเริ่มจากผู้วิจัยแจกกระดาษแก่นักเรียนรายบุคคล แล้วให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองดังนี้
 - ด้านที่ 1 ให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง เช่น ชื่อ – สกุล ชื่อเล่น สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ทำให้ไม่มีความสุข อื่น ๆ ที่อยากบอกให้เพื่อนทราบ
 - ด้านที่ 2 ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ตนเองประทับใจมากที่สุด 3 อย่าง
 เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

4. ผู้วิจัยและนักเรียนกล่าวสรุปถึงวัตถุประสงค์ สถานที่ ระยะเวลา จำนวนครั้ง ในการทดลอง ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยและนักเรียน

5. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการพบกันครั้งต่อไป

ครั้งที่ 2 ฉันคือใคร

สาระสำคัญ

การเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่นเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอยู่ร่วมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดความรู้สึกทางกายและวาจาของตนเองต่อผู้อื่นได้
2. เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกต่อหน้าเพื่อนได้อย่างเหมาะสม

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์

1. กรณิดัวอย่าง
2. ใบงาน “ฉันคือใคร”

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยยก กรณิดัวอย่างของผู้ที่ขาดความเข้าใจตนเองมาเล่าให้นักเรียนฟังและชวนนักเรียนสนทนาถึงความสำคัญของการรู้จักตนเองและรู้จักผู้อื่น
2. นักเรียนแต่ละคนทำใบงาน ฉันคือใคร
3. นักเรียนจับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากใบงาน โดยเลือกข้อที่ต้องการให้เพื่อน ได้รู้จัก 5 ข้อ
4. ให้นักเรียนฝึกถ่ายทอดความรู้สึก ทางกายและวาจาจากเหตุการณ์ที่นักเรียนประทับใจมากให้เพื่อนในกลุ่มรับรู้
5. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมในครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปสาระเพิ่มเติม
6. นัดหมายเวลาและสถานที่ฝึกในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตจากการมีส่วนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น
2. สังเกต การแสดงออกของนักเรียนต่อหน้าเพื่อน โดยออกมาบอกเล่าเรื่องของตนเองจากใบงานหน้าชั้นเรียน

ใบงาน ฉันคือใคร ?

ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างตามความรู้สึกและความเป็นจริง

1. ฉันคือใคร?

.....

.....

2. ความรู้สึกที่ฉันมีต่อครอบครัว

.....

.....

3. ในวันข้างหน้า ฉันมีความทะเยอทะยานที่จะ

.....

.....

4. ฉันจะมีความสุขในชีวิต เมื่อฉันได้ทำ

.....

.....

5. ประสบการณ์ที่ฉันไม่เคยลืมตลอดชีวิต

.....

.....

6. ถ้าฉันเป็นบ้าน ฉันจะเป็นส่วนไหนของบ้าน เพราะอะไร ?

.....

.....

7. ฉันมีความสนใจในเรื่องอะไร เพราะอะไร ?

.....

.....

8. สิ่งที่คุณภูมิใจในชีวิตของคุณคืออะไร เพราะอะไร ?

.....

.....

9. สักวันหนึ่งฉันจะเป็นอะไร เพราะอะไร ?

.....

.....

ครั้งที่ 3 การเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

สาระสำคัญ

การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความรู้สึกภาคภูมิใจ ขอมรับตนเอง มองตนเองในทางบวก การรับรู้นี้จะนำมาซึ่งความรู้สึกมั่นคงและเป็นสุขใจ ขอมรับธรรมชาติของความรู้สึกของตนเอง พร้อมทั้งจะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น สามารถให้ความรัก เอื้ออาทรกับบุคคลอื่น ๆ และสามารถผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ได้ด้วยความอดทน การมองเห็นคุณค่าในตนเองเปรียบเสมือนภูมิคุ้มกันตนเอง จากการมีพฤติกรรมทางลบหรือในทางที่ผิด คนที่มองเห็นคุณค่าในตนเองมักจะประสบผลสำเร็จในชีวิต มีการตัดสินใจที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง มีความเคารพในสิทธิและเห็นคุณค่าของบุคคลอื่นๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเองและตระหนักในควมมีคุณค่าของตนเองและผู้อื่น
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดความภาคภูมิใจของตนเองให้ผู้อื่นรับทราบ

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์

1. ภาพข่าว
2. ผลงานของนักเรียน
3. ใบงาน “ครั้งนั้นฉันทำได้”
4. ใบงาน “คุณค่า...ที่คู่ควร”

การดำเนินการ

1. ผู้วิจัยซักถามนักเรียนว่าเคยทำอะไรแล้ว ประสบผลสำเร็จบ้าง และให้เขียนผลงานดังกล่าวพร้อมทั้งบอกเหตุผลและความรู้สึกที่มีต่อผลงานนั้น
2. นักเรียนนำผลงานของตนเองที่เตรียมมาจากบ้านแสดงให้เพื่อนดู
3. นำภาพดารา บุคคลสำคัญที่ประสบความสำเร็จ ร่วมกันอภิปราย ใบหน้า ความรู้สึกของบุคคลเหล่านั้น

4. ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 1 “ครั้งนั้น.....ฉันจำได้” ให้นักเรียนทุกคนถือไว้
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนนั่งหลับตา โดยบอกให้ทุกคนสำรวจตนเองตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีเหตุการณ์อะไรบ้างที่เป็นความภาคภูมิใจของตนเอง
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนลืมนตา แล้วเขียนความภาคภูมิใจลงในใบงานที่ 1 เสร็จแล้วนำไปใส่กล่องหน้าชั้นเรียนทุกคน
7. ผู้วิจัยสุ่มหยิบใบงานขึ้นมาหนึ่งใบ อ่านข้อความแล้วให้นักเรียนช่วยกันทายว่าเป็นของใคร เมื่อทายถูกให้เจ้าของออกมาเล่าเหตุการณ์ความภาคภูมิใจนั้น หน้าห้องเรียน เมื่อเล่าจบทุกคนปรบมือสนับสนุน
8. ผู้วิจัยสุ่มหยิบใบงานของนักเรียนต่อไปจนครบและทุกคนได้ออกมาเล่าเหตุการณ์
9. แจกใบงานที่ 2 “คุณค่า...ที่คู่ควร” ให้นักเรียนเขียนคำขวัญ คำคม ที่ช่วยเสริมสร้างความภาคภูมิใจในคุณค่าของตนเอง เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนอ่านของตนเอง ให้เพื่อน ๆ ฟัง เพื่อจะได้นำแนวคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต
10. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญในการพบกันครั้งนี้ดังนี้
 การที่นักเรียนได้ตระหนัก ถึงการมองเห็นคุณค่าในตนเองว่าอาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ ประสบการณ์และครอบครัวอันนำไปสู่การตั้งเกณฑ์คุณค่าความภาคภูมิใจ ซึ่งอาจได้จากความสำเร็จเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ว่าเป็นคนดีและมีคุณค่าสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ประสบความสำเร็จและพยายามนึกถึงคุณค่าของตนเองบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตน อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจและมีความสุข
10. นัดหมายเวลาและสถานที่ฝึกในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจใบงานของนักเรียน

ใบงาน “ครั้งนั้น.....ฉันจำได้”

อายุ / เรียนอยู่ชั้น / พ.ศ.

ความภาคภูมิใจ

[illegible]

ใบงาน “คุณค่า...ที่คู่ควร”

คำขวัญ คำคม ที่ช่วยเสริมสร้างความภาคภูมิใจ และการเห็นคุณค่าในตนเอง

This image shows a full page of a handwriting practice worksheet. It consists of multiple sets of three horizontal dashed lines spaced evenly down the page, providing a guide for letter height and placement. The background is plain white, and there are no other markings or text present.

ครั้งที่ 4 รู้และเข้าใจปัญหา

สาระสำคัญ

การดำเนินชีวิตของคนเรารู้กับปัญหาเสมอ ปัญหาหมายถึงเรื่องราว สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันซึ่งส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้ไม่สบายกาย ทุกข์ใจและยังไม่สามารถหาแนวทางแก้ไขหรือจัดการได้ กระบวนการแก้ปัญหาที่ดีย่อมต้องวิเคราะห์สาเหตุให้รอบคอบ ทั้งสาเหตุที่มาจากตนเองและสาเหตุที่มาจากสิ่งเร้าภายนอก แล้ววางแผนจัดการแก้ปัญหาตามสาเหตุนั้น ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้ให้นักเรียนวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้ให้นักเรียนเสนอปัญหาวิธีการจัดการกับปัญหา

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินงาน

1. ผู้วิจัย ยกตัวอย่างปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาการเงิน การเรียน อื่น ๆ
2. ให้นักเรียนเล่าปัญหาที่คิดว่าเป็นปัญหาที่ต้องการจัดการเป็นอันดับแรกของตนเอง ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง
3. ผู้วิจัยให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าคนทุกคนย่อมมีปัญหาทั้งนั้น บางคนมีปัญหาหนักแต่บางคนอาจมีปัญหาเพียงเล็กน้อย และบางคนคิดว่าปัญหาของตนเองเป็นปัญหาที่หนักกว่าปัญหาของคนอื่น ทำให้รู้สึกเครียด ทุกข์ใจ ท้อแท้ หดหู่กำลังใจในการแก้ปัญหา
4. ผู้วิจัยถามนักเรียนในเรื่อง
 - 4.1 ขณะที่เล่าปัญหามีความรู้สึกอย่างไร
 - 4.2 เมื่อเล่าจบแล้ว มีความรู้สึกอย่างไร
 - 4.3 เมื่อเห็นเพื่อนตั้งใจฟัง มีความรู้สึกอย่างไร

4.4 เมื่อฟังเรื่องที่คนอื่นเล่า มีความรู้สึกอย่างไร

5. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น จากการที่รับฟังปัญหาของเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรบ้าง

6. ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เพื่อนเล่าที่ละปัญหา

7. ให้นักเรียนทุกคนพูดถึงปัญหาของตนเองที่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง คนละหนึ่งปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งบอกวิธีการแก้ไขปัญหานั้นอย่างเหมาะสมและถามความเห็นเพื่อน ๆ ว่าจะเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหายังอื่นอีกไหม

8. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปผล จากการที่เราได้เล่าปัญหาให้เพื่อนฟัง และได้ฟังปัญหาที่เพื่อนเล่า จะทำให้เรารู้ว่าคนอื่นก็มีปัญหาเช่นเดียวกับเรา และมองเห็นปัญหาของตนเองว่ายังน้อยกว่าปัญหาของคนอื่น จะทำให้เข้าใจปัญหาของตนเองดีขึ้นและนำไปสู่การแก้ไขปัญหายอย่างเหมาะสม

9. ผู้วิจัยให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ประโยชน์ที่ได้จากการที่เราได้เล่าปัญหาของตนเองให้ผู้อื่นฟังและได้ฟังปัญหาของผู้อื่น จะทำให้เราได้แนวทางในการแก้ปัญห โดยเฉพาะบางปัญหาที่มีความคล้ายคลึงกัน รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหของหลาย ๆ คน

วิธีการแก้ไขปัญหที่เหมาะสม

9.1 แก้ไขด้วยตนเอง โดยพิจารณาหาสาเหตุของปัญหาว่ามีสาเหตุมาจากอะไร และแก้ไขที่สาเหตุ

9.2 ถ้าแก้ไขด้วยตนเองไม่ได้ ควรปรึกษาคนที่เราไว้วางใจ เช่น พ่อแม่ ผู้ให้คำปรึกษา

9.3 ใช้หลักศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว เช่น การปล่อยวาง

10. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการฝึกครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะเข้าร่วมกิจกรรม

2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น

ครั้งที่ 5 การฝึกตัดสินใจและแก้ไขปัญหา (1)

สาระสำคัญ

ปัญหาเกิดขึ้นกับบุคคลนั้นไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แต่บุคคลสามารถที่จะหาแนวทางแก้ไขได้หลายวิธี ถ้าบุคคลมีความพยายามในการแก้ไขปัญหานั้น ทุกอย่างก็จะยุติลงในทางที่ดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถระบุปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกวิธีการแก้ไขปัญหามากที่สุดจากที่นักเรียนเสนอ

ความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์

1. สถานการณ์ “เรื่องแม่ไม่ว่าง”
2. ใบงานที่ 1 “เรื่องแม่ไม่ว่าง”
3. ใบงานที่ 2 แบบประเมินตนเอง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยทบทวนกิจกรรมครั้งที่ผ่านมา และแจ้งวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบถึงการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
2. ผู้วิจัยแจกสถานการณ์เรื่อง “แม่ไม่ว่าง” และใบงานที่ 1 จากนั้นแนะนำการทำใบงานที่ 1 โดยเริ่มจากให้นักเรียนพิจารณาสถานการณ์ คิดพิจารณาว่า อะไรคือปัญหา สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาคืออะไร เสนอวิธีการแก้ปัญหา และเลือกวิธีการแก้ปัญหา จากนั้นพิจารณาว่าถ้าใช้วิธีการแก้ปัญหาตามที่นักเรียนเลือก ผลที่ได้จากการแก้ปัญหาจะเป็นอย่างไรแล้วบันทึกลงในใบงาน
3. ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์เรื่อง “แม่ไม่ว่าง” เสร็จแล้วทำใบงานที่ 1
4. สุ่มนักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอข้อมูลที่เขียนจากใบงานที่ 1

5. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงขั้นตอนการแก้ปัญหา ข้ำสาระว่าในการแก้ปัญหาอย่างมีระบบต้องทำตามลำดับขั้นตอน คือเริ่มจาก ขั้นตอนปัญหา ขั้นวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ขั้นการเลือกวิธีการแก้ปัญหา และขั้นตรวจสอบผลลัพธ์ ถ้านักเรียนได้ทำตามขั้นตอนดังกล่าวจะเห็นว่าปัญหามีแนวทางแก้ไขและไม่ยากเกินที่เราจะฝ่าฟันไปได้

6. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 “แบบประเมินตนเอง”

7. นัดหมายเวลาและสถานที่ฝึกในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย และการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
2. จากแบบประเมิน

สถานการณ์ “เรื่องแม่ไม่ว่าง”

บ้านของวินัยอยู่ห่างจากโรงเรียนประมาณ 1 กิโลเมตร และก่อนจะถึงบ้านจะต้องข้ามถนนสองสาย ดังนั้นถ้าวันไหนแม่ไม่ว่าง จะต้องให้วินัยไปรับน้องที่อยู่โรงเรียนอนุบาลแทนแม่เป็นประจำ วันหนึ่งแม่ไม่ว่างเพราะต้องไปทำงานที่ต่างจังหวัด จึงต้องให้วินัยไปรับน้องกลับบ้านแทนแม่ แม่กำชับวินัยว่าถ้าไม่ไปรับน้อง น้องจะกลับบ้านคนเดียวไม่ได้เพราะน้องยังเล็กมาก วินัยรับปากแม่ว่าจะไปรับน้องแทน แต่หลังจากเลิกเรียนวันนั้น ครูประจำชั้นนัดประชุมตัวแทนนักเรียนเพื่อวางแผนจัดกิจกรรมงานกีฬาของโรงเรียน ซึ่งวินัยเป็นตัวแทนของชั้นและเป็นผู้นำนักเรียนในการจัดงานครั้งนี้ เมื่อจะเข้าประชุมวินัยรู้สึกกระวนกระวายใจมากเพราะเป็นห่วงงานและเป็นห่วงน้อง

ใบงานที่ 1 เรื่อง แม่ไม่ว่าง

1. จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนักเรียนคิดว่าปัญหาที่สำคัญของวินัยคืออะไร ?

.....

.....

2. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหา ?

.....

.....

3. ถ้านักเรียนเป็นวินัยนักเรียนจะมีวิธีการแก้ไขปัญหายังไร ?

1.
2.
3.
4.
5.

4. จากวิธีการแก้ปัญหานักเรียนเสนอมา นักเรียนคิดว่าวิธีการใดที่สามารถแก้ปัญห
ได้ดีที่สุด (เลือกจากวิธีการที่เป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง) และอธิบายด้วยว่าทำไมเลือกวิธีนี้ ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. จากวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว ผลที่คาดว่าจะได้รับ น่าจะเป็นอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 2 การประเมินตนเอง

ชื่อ _____ นามสกุล _____ ชั้น _____

คำชี้แจง กาเครื่องหมาย / ในช่องว่างหน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมเหล่านี้ตรงกับ การแก้ปัญหาที่นักเรียนได้ใช้

- 1. ฉันได้พิจารณาประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นว่ามีอะไรบ้าง
- 2. ฉันได้สรุปประเด็นปัญหาก่อนที่จะดำเนินการในขั้นต่อไป
- 3. ฉันได้เตรียมข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำเสนอต่อสมาชิกในกลุ่ม
- 4. ถ้าความคิดฉันติดขัด ฉันจะย้อนไปใช้กระบวนการคิดในขั้นที่เกิดขึ้นก่อน
- 5. ฉันทราบว่าควรใช้เทคนิคใดในการแก้ปัญหาแต่ละจุด
- 6. ฉันคิดหาวิธีการแก้ปัญหาหลากหลายวิธี แล้วจึงตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม
- 7. ฉันเชื่อว่ากระบวนการแก้ปัญหาจะดำเนินการต่อไปในการทำงาน
- 8. ฉันไม่เคยนำวิธีการต่าง ๆ มาผสมผสานกันในช่วงตอนการแก้ปัญหา
- 9. ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยและมีค่าต่อกลุ่ม
- 10. ฉันได้จัดบันทึกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมดเพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูล
- 11. ฉันยอมรับภาพรวมความคิดของสมาชิกในกลุ่มทั้งหมด
- 12. ฉันสามารถสรุปคำตอบได้ทั้งหมดจากการอภิปราย
- 13. ฉันมีวินัยในการฟังและได้ตอบ
- 14. ฉันได้กระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มเสนอความคิดอย่างสร้างสรรค์
- 15. ฉันพบข้อตกลงระหว่างความคิดเห็นทั้งหลาย

ครั้งที่ 6 การฝึกตัดสินใจและแก้ไขปัญหา (2)

สาระสำคัญ

ในการเลือกวิธีการแก้ปัญหานั้นจะต้องพยายามแสวงหาทางเลือกหรือวิธีการแก้ปัญหามากหลาย แล้วจึงหาทางเลือกที่ดีที่สุดของปัญหานั้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเสนอวิธีการแก้ปัญหามากหลาย จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกวิธีการแก้ปัญหที่เป็นไปได้มากที่สุด

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์

1. สถานการณ์ เรื่องจะอย่างไรดี
2. ใบงาน จะอย่างไรดี (สำหรับนักเรียนแต่ละคนและกลุ่ม)

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนทบทวนวิธีการแก้ปัญหาในกิจกรรมที่ผ่านมา แล้วสนทนาถึงปัญหาและอุปสรรคในชีวิตประจำวันที่พบเห็น ถ้าต้องการให้ปัญหานั้นหมดไป นักเรียนจะต้องมองปัญหานั้นในทางที่ดีมีทางออกและเป็นปัญหาของคนทุกคนที่จะต้องช่วยกันแก้ไข
2. ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอนการฝึกกิจกรรมการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา และแจกสถานการณ์ เรื่อง “จะอย่างไรดี” พร้อมใบงานสำหรับนักเรียนแต่ละคนแล้วให้นักเรียนคิดหาวิธีการให้มากที่สุด จากนั้นให้นักเรียนเลือกความคิดที่เห็นว่าเป็นการแก้ปัญหที่ดีพร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบแล้วบันทึกลงในใบงาน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม และร่วมกันอภิปราย เสนอแนวคิดของตนเองถึงวิธีการแก้ปัญหาค่อสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่การลงมติของกลุ่มว่าวิธีการแก้ไขปัญหที่ดีที่สุดคืออะไรแล้วบันทึกข้อสรุปลงในใบงานของกลุ่ม

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน
5. นักเรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปถึงวิธีการแก้ไขปัญหว่า ในการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหานั้น จะต้องแสวงหาทางเลือกหรือหาวิธีการแก้ปัญหามากที่สุดก่อน แล้วพิจารณาหาหนทางที่ดีที่สุด ซึ่งอาจใช้วิธีการเปรียบเทียบ คัด หรือจัดวิธีการที่ไม่ดีออกไปและเลือกวิธีอย่างมีเหตุผล พิจารณาคำคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม
6. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการฝึกในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตจากการ อภิปรายและการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
2. จากการตรวจใบงาน

สถานการณ์ “เรื่องจะอย่างไรดี”

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนศึกษานารีทุกคน จะได้รับมอบหมายหน้าที่ให้รับผิดชอบทำความสะอาดในบริเวณโรงเรียน เช่น สนามหญ้า สนามเด็กเล่น ใต้ถุนอาคารเรียน ห้องสมุด สุคาและเพื่อน ๆ อีก 5 คน ได้รับมอบหมายจากครูให้รับผิดชอบสนามเด็กเล่น โดยทุกวัน สุคาและเพื่อนจะมีหน้าที่ดูแลและรักษาความสะอาดในบริเวณนี้ แต่ทุก ๆ วัน สุคาพบว่าที่สนามเด็กเล่นจะเต็มไปด้วยเศษกระดาษและถุงพลาสติก สุคาและเพื่อน ๆ จึงช่วยกันบอกเพื่อนและนักเรียนรุ่นน้องในโรงเรียนให้ช่วยกันรักษาความสะอาด และอย่าทิ้งขยะในบริเวณนี้ แต่นักเรียนรุ่นน้องและเพื่อนคนอื่นที่ไม่ได้รับผิดชอบในบริเวณนี้ ถือว่าไม่ใช่หน้าที่หรือความรับผิดชอบของ กลุ่มตน จึงไม่ช่วยรักษาความสะอาดและยังคงทิ้งขยะในสนามเด็กเล่นเป็นประจำ

ใบงาน “เรื่องจะทำอย่างไรดี” (รายบุคคล)

นักเรียนคิด ว่าสุดาและเพื่อน ๆ จะพูดหรือทำอะไรเพื่อไม่ให้ นักเรียนคนอื่น ๆ ทั้งขยะบริเวณนี้และช่วยกันรักษาความสะอาดของโรงเรียน โปรดเขียนวิธีการที่นักเรียนจะช่วยเหลือสุดาและเพื่อน ๆ ให้มากที่สุด

1. เป้าหมายหรือความต้องการ

.....

.....

2 วิธีการที่ทำให้เป้าหมายบรรลุผล

.....

.....

3. สิ่งที่เราคาดหวังว่าจะเกิดขึ้น

.....

.....

4. ปัญหาอุปสรรคและการป้องกันปัญหาอุปสรรคนั้น

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียนเลือกความคิดที่เห็นว่าเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด พร้อมอธิบายเหตุผลในการเลือกความคิดนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงาน เรื่อง “จะอย่างไรดี” (กลุ่ม)

นักเรียนคิด ว่าสุคาและเพื่อน ๆ จะพูดหรือทำอะไรเพื่อไม่ให้ นักเรียนคนอื่น ๆ ทั้งขะบริเวณนี้และช่วยกันรักษาความสะอาดของโรงเรียน โปรดเขียนวิธีการที่นักเรียนจะช่วยเหลือสุคาและเพื่อน ๆ ให้มากที่สุด

1.เป้าหมายหรือความต้องการ

.....

.....

2 วิธีการที่ทำให้เป้าหมายบรรลุผล

.....

.....

3. สิ่งที่เราคาดหวังว่าจะเกิดขึ้น

.....

.....

4. ปัญหาอุปสรรคและการป้องกันปัญหาอุปสรรคนั้น

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียนเลือกความคิดที่เห็นว่าเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด พร้อมอธิบายเหตุผลในการเลือกความคิดนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครั้งที่ 7 มองแง่ดีมีประโยชน์

สาระสำคัญ

การมองหาแง่ดีของคนหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะช่วยให้เราสามารถเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคกับเหตุการณ์นั้นได้ และทำให้เกิดกำลังใจที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การมองในแง่ดีย่อมนำมาความสุขสบายใจมาให้ทุกคน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของการมองส่วนดีของบุคคลหรือสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำเอาแนวคิดและวิธีการไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์

1. แผ่นป้ายคำกลอนของท่านพุทธทาส “มองแต่แง่ดีเถิด”
2. ใบงาน “มองโลกในด้านบวก”

วิธีดำเนินการ

1. ทักทาย พูดคุย และชื่นชมการกระทำบางอย่างของนักเรียนที่สังเกตเห็น เช่น กล่าวชมนักเรียนที่ทำความสะอาดเขตบริการได้สะอาดเรียบร้อย เป็นต้น
2. ให้นักเรียนแต่ละคนนึกถึงเพื่อนที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ตนอยากกล่าวคำชื่นชม โดยขึ้นต้นประโยคว่า “ฉันชอบเธอ” เพราะ.....
3. คู่มนักเรียนคนแรกให้กล่าวคำชื่นชมเพื่อนที่ตนเตรียมไว้ และคนที่ถูกชื่นชมให้กล่าวชื่นชมเพื่อนคนต่อไป (เป็นลูกโซ่)
4. ถามความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคน
 - 4.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อเพื่อนพูดชื่นชม
 - 4.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อพูดชื่นชมเพื่อน

5. นำแผ่นป้ายบทกลอนของท่านพุทธทาส “มองแต่แง่ดีเถิด” ให้นักเรียนดูและอ่านพร้อม ๆ กัน

6. นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันคิดข้อดีของสถานการณ์ และบุคคลต่อไปนี้อย่างละ 3 ข้อลงในใบงาน ฝึกมองด้านบวก

- 6.1 สภาวะรถติด
- 6.2 เพื่อนไม่มาตามนัด
- 6.3 ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนห้อง
- 6.4 ของใช้ส่วนตัวหาย
- 6.5 คนที่เราไม่ชอบมากที่สุด
- 6.6 การถูกลงโทษ
- 6.7 ความพ่ายแพ้
- 6.8 ตัวเราเอง (10 ข้อ)

7. ผู้วิจัยรวบรวมใบงานและนำนักเรียนสรุปผลดีของการมองแต่แง่ดี เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ถ้านักเรียนมองปัญหาหรืออุปสรรคในแง่บวกหรือแง่ดี ปัญหาไม่ว่าจะมีมากน้อย นักเรียนก็พร้อมที่จะฝ่าฟันไปได้ด้วยดี เพราะนักเรียนมีกำลังใจด้วยการฝึกมองโลกในแง่ดี

8. นัดหมายเวลาและสถานที่ฝึกในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. ตรวจใบงานฝึกมองด้านบวก
2. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

มองแต่แง่ดีเถิด

เขามีส่วน เลวบ้าง ช่างห่วยเขา
 จงเลือกเอา ส่วนที่ดี เขามีอยู่
 เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังน่าดู
 ส่วนที่ชั่ว อย่าไปรู้ ของเขาเลย
 จะหากัน มีดี โดยส่วนเดียว
 อย่ามัวเที่ยว ค้นหา สหายเอ๋ย
 เหมือนค้นหา หนวดเต่า ตายเปล่าเลย
 ฝึกให้เคย มองแต่ดี มีคุณจริง ๆ

พุทธทาสภิกขุ

ใบงาน ฝึกมองโลกในด้านบวก

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนข้อดีของสถานการณ์และบุคคลต่อไปนี้อย่างละ 3 ข้อ

สภาวะรถติด

1.
2.
3.

เพื่อนไม่มาตามนัด

1.
2.
3.

ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนห้อง

1.
2.
3.

ของใช้ส่วนตัวหาย

1.
2.
3.

คนที่เราไม่ชอบมากที่สุด

1.
2.
3.

การถูกลงโทษ

1.
2.
3.

ความฟ่ายแพ้

1.
2.
3.

ตัวเราเอง (10 ข้อ)

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

ครั้งที่ 8 ปรับปรุงตนดีมีความสุข

สาระสำคัญ

บุคคลรู้บทบาทและหน้าที่ตลอดจนอุปนิสัยของตนเอง มีการพัฒนาปรับปรุงตนเองอย่างสม่ำเสมอ จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้วิธีการแก้ไขและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธีแก้ไขและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์

1. กระดาษ A4
2. ใบงาน ปรับพฤติกรรม

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัย ให้นักเรียนพิจารณาเปรียบเทียบกันระหว่างการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพกับการใช้ชีวิตที่ขาดคุณภาพและชวนนักเรียนสนทนาซักถาม เรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันแล้วพูดถึงวิธีการที่จะทำให้ชีวิตมีคุณภาพและมีความสุข ควรปรับปรุงตัวอยู่เสมอ
2. ผู้วิจัยอธิบายหลักการปรับปรุงตัวเองว่าควรปรับปรุงในส่วนที่ปรับได้และหมั่นดูแลตนเองอย่างต่อเนื่อง
3. ให้นักเรียนทำใบงาน ปรับพฤติกรรม เสร็จแล้วส่งให้ผู้วิจัยเพื่อนำไปตรวจวิเคราะห์
4. ให้นักเรียนจับคู่เพื่อช่วยกันคิดว่าควรปรับปรุงตนเองในเรื่องใดบ้าง จะปรับอย่างไร แล้วเขียนลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้ เสร็จแล้วตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปอีกครั้ง นักเรียนพร้อมที่จะปรับปรุงตัวเองในเรื่องใดบ้าง และมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร เมื่อได้ข้อสรุปทุกคนเขียนบันทึกลงในกระดาษ
6. นัดหมายเวลาและสถานที่ ในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. นักเรียนบอกวิธีการแก้ไขปรับปรุงตนเองได้
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น

ใบงาน ปรับพฤติกรรม

1. จากเหตุการณ์ที่กำหนดให้ นักเรียนลองนึกถึงการกระทำหรือพฤติกรรมที่นักเรียน
แสดงออกมาทั้งที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม

เหตุการณ์	พฤติกรรมที่เหมาะสม (ควบคุมอารมณ์ได้)	พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (ควบคุมอารมณ์ไม่ได้)
1. เพื่อนล้อชื่อพ่อ-แม่		
2. เพื่อนแย่งเก้าอี้นั่ง		
3. ขอยืมหนังสือแล้วเพื่อน ไม่ให้		
4. เพื่อนในห้องคุยกันเสียงดัง มาก		
5. ขอเงินแล้วแม่ไม่ให้		

2. ให้นักเรียนนึกถึงเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในระยะเวลาที่ผ่านมา แล้วเล่าถึงวิธีการแสดงออกของตนเอง 5 เหตุการณ์

เหตุการณ์	การแสดงออก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	นักเรียนคิดว่าควรจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไรจึงจะเหมาะสม
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

ครั้งที่ 9 ก้าวทันโลก

สาระสำคัญ การพิจารณาปัญหาได้กว้าง ได้ละเอียด ต้องอาศัยข้อมูล การตัดสินใจที่ดีต้องเปรียบเทียบข้อมูล การเลือกข้อมูลข่าวสารที่ดีต้องเป็นปัจจุบัน เทียบตรง เชื่อถือได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้วิธีการเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่ในชุมชนได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกที่มาของข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ได้

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์

1. หนังสือพิมพ์
2. ใบงาน “สถานการณ์”

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยนำข่าวจากหนังสือพิมพ์มาอ่านให้นักเรียนฟังแล้วสนทนาซักถามนักเรียนในเรื่องข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจพร้อมทั้งอธิบายถึงความสำคัญของข่าวสารสารสนเทศในสังคมยุคปัจจุบัน

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันบอกแหล่งที่มาของข่าวสารข้อมูลที่นักเรียนได้รับทราบ
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันคิดวิธีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ว่าได้มาจากแหล่งข้อมูลใด

4. นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน

5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปสาระที่ได้รับในวันนี้ ผู้วิจัยทบทวนซ้ำถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องรู้จักและใช้บริการแหล่งข่าวสารข้อมูลเพื่อที่จะได้พัฒนาตนเองให้ทันเหตุการณ์ก้าวทันโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มากด้วยข่าวสารข้อมูล

6. นัดหมายเวลาและสถานที่ในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมและอภิปรายแสดงความคิดเห็น

ใบงาน สถานการณ์

1. ข้อมูลกล้วยไม้ไทย

.....

.....

.....

2. การแข่งขันฟุตบอลโลก

.....

.....

.....

3. สถานการณ์การเมืองของประเทศไทย

.....

.....

.....

4. ดารา นักแสดง นักร้อง ที่นักเรียนชื่นชอบ

.....

.....

.....

5. นักเรียนอยากรู้ข้อมูลอาชีพในชุมชนตำบลแสนสุข

.....

.....

.....

ครั้งที่ 10 ปีฉิมนิเทศ

สาระการเรียนรู้

การเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การมองสถานการณ์หรือบุคคลในแง่ดี ตลอดจนการปรับตัวในการดำรงชีวิต รู้จักแสวงหาและใช้มูลสารสนเทศ เมื่อพบปัญหาและอุปสรรค มีความพยายามในการแก้ไข จะส่งผลให้บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพุดคุย อภิปรายและทบทวนแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนว
2. ให้นักเรียนบอกถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้
3. เพื่อทำแบบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค เอคิว (AQ)

ขนาดของกลุ่ม 6 คน

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ แบบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค เอคิว (AQ)

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของกิจกรรมแนะแนว
2. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้
3. ผู้วิจัยกล่าวสรุปเรื่องความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค
4. ให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค
5. กล่าวขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง พร้อมทั้งนัดหมายให้นักเรียนกลับมาพบกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง เพื่อติดตามผลการทดลองในอีก 2 สัปดาห์ข้างหน้า

และกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น
3. จากการตรวจแบบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค